

דוד לוין

אחד-עשר שירים

והטפחות

והטפחות על הכתף לא פסקו
 והכתפים לא אמרו.
 מבקר עד ערב מלילה עד יום, כה הרבה כתפים
 לטפת, זמן רב לא נראו.
 ורק משהגיעו אל אחרון הכתפים (לא קדם לכן)
 תזרו הידים לביתן
 והכתפים המשיכו לשכב דומם.

אוגוסט 2006

דוד

אתה שדודך הלך למלריה ודודתך לקנדת.
 אתה שאמך הלכה למקלחות.
 אתה שבזרוע אביך צלבו ספרות.
 אתה שהיית שארים נמלטים אל חוף.
 אתה שראית פנים נופלים
 לבלי קום בין הגבעות.
 אתה שיש לך יותר חברים בין המתים
 מאשר בין העומדים ויושבים.
 מה לך בסדום. מה אתה מחפש בצמרה

הבה נגילה הבה

הִבֵּה נְגִילָה הִבֵּה נְרַנְנָה
 אוֹמְרִים הַקּוֹלוֹת לַסְּבוּנִים
 אֲבָל הַסְּבוּנִים אֵינָם יְכוּלִים.
 לַסְּבוּנִים מִחֻשְׁבוֹת עַל אָבָא וְאֵמָא סְבוּנִים.
 לַסְּבוּנִים זְכוּרוֹנוֹת מֵעֲפִילִים סְבוּנִים בְּלִטְרוֹן.
 הִבֵּה נְגִילָה הִבֵּה נְרַנְנָה
 לֹא שִׁירָם שֶׁל סְבוּנִים.
 הַסְּבוּנִים גּוֹרְבִים גּוֹרְבִים בְּקִיץ עַל אֶף
 שֶׁהֵם נוֹעְלִים סְנֵדְלִים. וְעֵינֵיהֶם נִפְקָחוֹת לְרוֹחָה
 בְּרֵאוֹתָם עוֹר שְׁזוּף.
 יֵשׁ הַגּוֹרְסִים שֶׁהֵם מֵצֵאֵצְאֵי קִין.
 עֶרֶב יוֹם הַשּׁוֹאָה

אני לעיניה ראיתי

אֲנִי לְעֵינֶיהָ רָאִיתִי
 לֶף דַּע לְמָה הִיא רָאֵתָה.
 לֶף דַּע אֵשָׁה בְּמִטְתָּךְ.
 מַה רוֹאֶה שְׁנֵתָה.
 כַּמָּה חוֹמוֹת בְּחֵלוּמָה.
 מַה לֵּב צַעֲקָתָה.
 הַלְמוֹת דְּמָה.
 לֶף דַּע. לֶף דַּע.
 בְּחֵנְתִי הִמְיָה. מִשְׁקַל שְׁתִּיקָה
 לְבִנְתִי סֶמֶק שְׁעָלָה בְּגוֹפָה
 הַפְרָדְתִּי נְמוּכִים מְגֻבְוֵהִים
 בְּקוֹלָהּ. טִיב רַעְדָה.
 לֶף דַּע אֵשָׁה קָרְבָה.
 אֵשָׁה בַּה זָרַע לֹא נִזְרַע.
 אֵשָׁה שְׂאִין בַּה תִּלְתֵּל.

געגועים. לא געגוע

געגועים. לא געגוע.
 בגלל הדיבקות. בגלל שהם מרבי רגלים.
 כיון שהם עשויים שמנים ונוטים לתפת.
 כיון שהם לא מניחים. כיון שהם תובעניים.
 כיון שהם בספת נעולה שאין לפתחה.
 כיון שפחם פכח משיכת האדמה.
 התבוננות ארפה ומרפזת במי ברוז נבלעים
 בכיור עשויה לעזר לצאת מן החשוק.

ואיך

ואיך אַתאר יפיה.
 אשה שבאתי עד פרברי לבה.
 אשה שעזינה האחת גרון
 והשנייה חמנייה דרוכה.
 אשה הכותבת כל יממה ביומנה –
 "העגול לא מכיר במרבע".
 אשה הנוכרת באור ומזינה חשכה.
 אשה היודעת לרקד על קלשון.
 להשיט סירה על סף מדרון.
 אשה הרוחצת פניה בשתן.
 אשה שאהבתה קשה כבגידתה.
 אשה שפיח הזמן בה לא בא.
 אשה שדחתה יש בה לנפגף בידה לשלום.
 הנה הקשי.

הדממה איך לומר

עכשו שהם מאחור וזההרים.
 המוסיקה איך לומר, שונה.
 הצלילים פליטים. עטופים קורים. "איה אהובתי שאהבה נפשי" לא בנמצא.
 נסוג מהתרגשות עזות. נמנע. מניח שמיקה להחם תשוקה
 המוסיקה, איך לומר, לתנים רתוקה.

מה לנו פה אם לא לאהבה אני גוער בצלילים המנסרים אור
 מתדפקים על הרצפה. מבקשים פתחה.
 אם למעד, אזי מעל האדמה. לא מתחתייה.
 "איה אהבתי שאהבה נפשי" בנעדרים לא בנופלים.
 ראו קרקע מוצקה. עינו ערף כמיהה – מאבות הבריאה.
 אך הצלילים _____
 עכשו שהים מאחור וההרים.
 הדממה איך לומר

כפור

אני
 על בריאות החלשה מבקש
 ואני
 על חכמת העלפון ותבונת העיפות
 ואני
 על הצמרמרת – זעקת שוא ותו לא
 ואני
 על צד שמאל ששנתו ערבה ועל ימין המפלל לעזרה.
 מפצירים. דוחקים
 מכים על חזם
 עיניהם לנבוה ורם.
 יוחנן מהרצלה פתוח
 צבי מקרית שמונה
 שלמה מלד
 יואל מירושלים.

כיון שנמצא

כיון שנמצא צלום
 ישאר חינוך לימים הבאים.
 אך מי ששתה עמו מדי בקר קפה מעיד
 ימיו היו בעקר ערבים, בהם היה מוחק.
 מצליח באביו. נכשל באמו. זו היתה עולה
 בו שוב ושוב, מציפה ראשו בים גערות –

"מדרון! תהום! תהום!" ואז הִזָּה רַץ לַיָּם
 מוֹצִיא שְׁאֵנָתוֹ עַל הַגְּלִים וּמְנִיחַ לְאֲדוֹת לְלִטְפוֹ
 "כֶּף צְרִיכָה הֵייתָ. כֶּף". הִזָּה אוֹמֵר וְחוֹזֵר נִכְנָס
 לְמִטָּתוֹ מִבְּלִי שִׁיחֲלֵץ נִעְלָיו וּמוֹחֵק. מְצַלִּיחַ בְּאֲבִיו.
 נִכְשֵׁל בְּאִמּוֹ. לֹא פִּעַם אִמְרָתִי לוֹ. הִנַּח. צֵא מִזֶּה.
 סוֹפֵף שְׁתַּעֲלֶה עַל אוֹטוֹבוּס וְלֹא תִדַּע מִתִּי לְרִדָּת.
 אֲבָל הוּא, חִלּוּדָה הֵייתָ לוֹ בְּלֵב. הִזָּה לוֹ עֲצִיץ בְּבֵית
 אֲבָל הוּא, לֹא אֵת הַצֶּמַח. רַק אֵת הָאֲדָמָה רְאָה.
 דְּבָר אֶחָד אֲנִי יָכוֹל לְהַגִּיד, אֲפִלוּ פְּלִיט קִבְּצָן שְׁאִין לוֹ
 דְּלֵת לְהַכְנִס בָּהּ וְאִין לוֹ מְלִים לְמַחֲשׁבוֹת, לֹא מִבֵּין
 בְּעֶצֶב שְׁלֵם מֵה שֶׁהֵבֵן אָדָם הִזָּה הַבֵּין בְּרַבֵּעַ. וְתִרְאֶה
 מֵה נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ. חִיוֵף! לֵךְ תִּבְיֵן מִשְׁהוּ בְּחַיִּים.
 הוּא יָדַע אֵת כָּל שִׁיר הַשִּׁירִים בְּעַל פִּה.

מכל חכמת המעשים

מְכַל חִכְמַת הַמַּעֲשִׂים
 חִכְמַת עוֹנוֹת הַשְּׁנָה גְּדוּלָה מְכַלֵּם
 וְאִין נִפְלְאָה מֵאֲהַבַת אִשָּׁה לְאִשָּׁה
 הִיא אוֹמֶרֶת וְחוֹצֶה מְדַרְכָּה לְמְדַרְכָּה
 מִמֶּהֶרֶת לְעֵלוֹת לְרַכְבֹּת וּמִשֵּׁם בְּאִירֹן
 לְאֶרֶץ מִשֵּׁם לְכָאן לֹא תִחֹזֵר. וְאֲנִי
 שְׁחִכְמַת הָעוֹנוֹת לֹא בְּדַרְכֵי וְאֲהַבַת
 אִשָּׁה לְאִשָּׁה לְעוֹלָם לֹא אֲדַע, חוֹשֵׁב
 עַל גְּרַעֲיָנִים וּשְׁקָדִים שֶׁהֵייתִי בְּשִׁעָה
 זוֹ קוֹנָה בְּשׁוּק הַכְּרָמֶל, מִשֵּׁם צוֹעֵד
 לְעֵבֶר אֶלְנָבִי, לֹא פּוֹסֵחַ מִכֵּט לְעֵבֶר
 טְשָׁרְנִיחוֹבְסְקִי וּבְיֵאֱלִיק וּמִמְשִׁיף
 יוֹרֵד לַיָּם – אֶחָד מִחִכְמַת הַמַּעֲשִׂים
 נִכְנָס וְנִעְלָם.

דברים שאומר פולוניוס ללארטס בנמל התעופה בן גוריון

מלא עיניך. עשה בהם זכרונות
 עשה בהם כביר. עשה בהם מיצב
 ועל אף שגם הוא מראית עין הוא יעשה
 ימיה יבשות ואיים. יהפך מחשבות לצעדים.
 עשה חמתך אושה. הולך צעקתך קרה.
 עשה שלום עם הכלבול ועם העפעפים הלאים
 אמן בהם ידך לנפגה לשלום.
 השמר מגעגועים. הזמנת געגועים
 אורחים קרואים. קני סוף לטפניים
 דורשי שלומך. לא! פורץ. גנב מבית הזמנת.
 עופות דורסים. הונים עוקדים ערפים ושורפים הזמנת
 שוברים לך את הלב ומשאירים אותך בחיים הזמנת.
 געגועים הם זן טורף. תמיד רעבים. תמיד נוכרים.
 התמצא בממלכת המלים.
 עשה שעות בחניות צעצועים.
 עשה שלא תשתעל כדוק הולידי
 בצאתך לאוקי קורל שלך!